

پژوهشی

بررسی اثرات زیست محیطی استفاده از کودهای کمپوست در ایران

* دکتر علی ترابیان

** مهندس مریم مهجوری

کلمات کلیدی:

کمپوست ایران، کیفیت بهداشتی - زیست محیطی، فلزات سنگین، مواد خنثی و بی اثر، درجه پختگی.

چکیده:

این تحقیق که در قالب طرح پژوهشی «بررسی اثرات زیست محیطی استفاده از کودهای کمپوست در ایران» انجام شد، کیفیت کودهای کمپوست تولیدی در ایران را از جهت مخاطرات بهداشتی - زیست محیطی مورد بررسی قرار داد. در ایران زباله های شهری منبع اصلی تأمین مواد اولیه کارخانجات کمپوست سازی می باشند که مهمترین مصرف کنندگان آنها کشاورزان هستند. با توجه به هدف این تحقیق سه عامل مقدار فلزات سنگین، مقدار مواد خنثی و بی اثر و درجه پختگی به عنوان پارامترهای تعیین کننده کیفیت مورد بحث مشخص گشته و در کمپوستهای آماده فروش کارخانجات فعال کمپوست سازی ایران اندازه گیری شدند.

این مطالعه نشان داد که مقدار مواد خارجی و بی اثر و سنگ در کمپوست کلیه کارخانجات کمپوست سازی کمتر از مقدار استاندارد (کمتر از ۲ درصد وزن خشک) بود. از سویی فاکتور درجه پختگی کمپوست که از نظر حذف عوامل بیماریزا بسیار حائز اهمیت است بجز در کارخانه صالح آباد که درجه سه بود و نیاز به تحریر بیشتر داشت، در سایر کارخانجات از استاندارد تعییت می کردند. اما مشکل اصلی کمپوست ایران از دیدگاه بهداشتی - زیست محیطی در ارتباط با مقادیر فلزات سنگین است که مس، کادمیم و روی کمپوستها به ترتیب بیشترین تفاوتها را با مقادیر استاندارد دارند. به طوریکه مثلاً برای مس نمونه های کمپوست تفاوتی حدود ۴/۵-۸ برابر با استاندارد آلمان (100 mg/kg) را نشان می دادند. برای فلزات سنگین دیگر مورد مطالعه به جز در نمونه های انگکی، در سایر موارد غلطنهای باز هم از استانداردها تجاوز می کردند. مثلاً کرم به جز در یک کارخانه در بقیه نمونه ها حداقل تفاوتی حدود ۲-۴/۵ برابر را با استانداردها نشان می داد.

* استادیار گروه مهندسی عمران محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران.

** کارشناسی ارشد مهندسی محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران.

بر تأمین یک کیفیت ثابت، قابل پیش‌بینی و مناسب، باید به پتانسیل آلودگی آن بر روی گیاهان، دامها، حیات وحش و انسان نیز توجه شود. کیفیت ضعیف کمپوست و مواد بازیافتی، وجود مقادیر زیاد فلزات سنگین، حضور مواد خنثی و بی‌اثر، عدم ثبتیت بیولوژیکی و در نتیجه وجود عوامل بیماریزا، عدم وجود استانداردهای مشخص و یکسان و بالاخره عدم وجود روش‌های استانداردنمونه برداری، آزمایش‌واندازه‌گیری، مهتمترین عوامل منفی کمپوست هستند. (سازمان حفاظت از محیط زیست آمریکا، ۱۹۹۳)

کیفیت کمپوست

کیفیت ثابت و قابل پیش‌بینی عامل اصلی تأثیرگذار بر قابلیت فروش کمپوست است. هر مصرف کننده کمپوست به کیفیت خاصی نیاز دارد. به عنوان مثال برخی نیاز به کمپوستی دارند که یک محصول با کیفیت بالا تولید کند تا رشد گیاهی یا زنجیره غذایی را تهدید نکند (مثالاً تولیدات کشاورزی). لیکن برای مصرف در محل دفن بهداشتی نیاز به کمپوست با کیفیت عالی نیست (سازمان حفاظت از محیط زیست آمریکا، ۱۹۹۳). از سویی کمپوست تولیدی از منابع مختلف خصوصیات متفاوتی داشته و در پاره‌ای از موارد باید پارامترهای خاصی در آنها بررسی شود. به عنوان مثال شاید کاهش عوامل بیماریزا برای کمپوست تولیدی از زیاله شهری کاربرد داشته باشد، در حالیکه در مورد زیاله حیاطها اهمیتی ندارد (Alexander, 1994).

بدین ترتیب عوامل تعیین کننده کیفیت یک کمپوست شامل نوع منبع و مواد اولیه تولید، نوع و شرایط مصرف کمپوست و بالاخره ویژگی مورد نظر می‌گردد.

در بررسی کمپوست کارخانجات ایران مشخص گشت که زیاله‌های شهری منبع اصلی تأمین کننده مواد اولیه این مرکز را تشکیل می‌دهند و کشاورزان مهمترین مصرف کنندگان این کمپوست تولیدی هستند. از این‌رو به کیفیت کمپوست در هر یک از این موارد اشاره می‌شود.

(الف) کیفیت کمپوست تولیدی از زیاله شهری (MSW)
به طور کلی کمپوست MSW برای مصارف کشاورزی و

سرآغاز

رونده مصرف کودهای شیمیایی در ایران در سالهای اخیر متأسفانه بسیار سریع بوده است که موجب شده سالیانه مبلغ هنگفتی ارز جهت خرید این کودها از کشور خارج گردد. در حال حاضر سالیانه متجاوز از ۲/۵ میلیون تن کود در کشور مصرف می‌شود. این مقدار با توجه به سطح کشت اراضی دیم و آبی به مرتب کمتر از متوسط جهانی است. در حال حاضر با وجود راه اندازی مجتمع پتروشیمی خراسان و فعالیت مجتمع پتروشیمی رازی (بندرآمام)، حدود ۴۰ الی ۵۰ درصد نیاز کشور تأمین می‌شود. علیرغم آنکه به جای فسفات آمونیوم و سولفات پتاسیم گران‌قیمت،

سوپرفسفات تریپل و کلوروپتاسیم ارزان قیمت وارد کشور می‌گردد، باز هم رقمی معادل ۲۰۰ میلیون دلار ارز از کشور خارج می‌شود که جای بسی تأسف است. مصرف کودشیمیایی نه تنها سبب خروج ارز از کشور شده بلکه مصرف بی‌رویه آن سبب آلودگی خاک، آب و به طور کلی محیط زیست می‌شود. بنابراین استفاده از کلیه ضایعات و بقایای مواد آلی در کشور و از آن جمله زیاله‌های شهری برای تبدیل به کودهای آلی نه تنها یک نیاز، بلکه یک ضرورت است. برای مثال اگر کلیه زیاله‌های شهری در ایران به کود کمپوست تبدیل شود نیاز حدود ۳۰۰۰۰ هکتار از اراضی کشاورزی را تأمین خواهد نمود. اگر عملکرد این اراضی در اثر استفاده از کودهای آلی فقط ۲۵ درصد افزایش یابد، افزایش درآمد حاصله از ۳۰۰۰۰ هکتار حداقل ۹۰ میلیارد ریال در سال تنها برای کشت غلات خواهد بود (کلباسی، ۱۳۷۶، فخیمی و کیلی، ۱۳۷۸ و ملکوتی، ۱۳۷۷). استفاده از کودهای آلی نه تنها باعث افزایش تولید محصولات کشاورزی خواهد شد بلکه از فرسایش و تخریب خاک جلوگیری نموده و نیل به کشاورزی پایدار را ممکن می‌سازد. با استفاده از کودهای آلی همچنین نیاز به کودهای شیمیایی کاهش یافته و از این طریق صرفه‌جویی ارزی و ریالی قابل ملاحظه‌ای خواهد شد (کلباسی، ۱۳۷۶ و ۱۳۹۱؛ Epstein et al., 1991).

اما در تأسیس و بهره‌برداری از کارخانجات کمپوست عوامل منفی و بازدارنده نیز وجود دارد (Bertaldi, 1993). جهت فروش موفق کمپوست تولیدی به مصرف کنندگان مختلف علاوه

محلول) پارامترهایی هستند که برای ارزیابی کمی کمپوست جهت دستیابی به هدف استفاده موفق به کار می‌روند. اما وجود عوامل نامطلوبی مانند سنگ، شیشه، پلاستیک، عوامل بیماریزا، بذر علفها، باقیمانده آفت کشها و فلزات سنگین بر کیفیت کمپوست اثر می‌گذاردند که از اهمیت زیادی برخوردارند.

مشکلات مهندسی - گفتگوی استاد

وضع استانداردها و دستورالعملهای کاربردی کمپوست به دلیل وابستگی آن به نوع مواد اولیه و نوع مصرف و شرایط محل مصرف مشکل می باشد. به طوریکه مثلاً برای محصولات یا موارد خاص مصرف شاید نیاز به فاکتورهای اضافی باشد. به طور کلی می توان گفت که کمپوست از نظر تجاری ویژگیهای مهمی دارد اما آنها تأثیری بر سلامتی انسان و محیط زیست ندارند. وضع استانداردهای محصول برای حفاظت از سلامتی عموم و محیط زیست و برخورداری از یک کیفیت قابل قبول جهت فروش ضروری است.

اساساً کمپوست تولیدی از زباله های شهری و لجنها به دلیل پتانسیل بیشتر و ایجاد اثرات مضر از اهمیت بیشتری برخوردارند. جدول شماره یک استانداردهای چند کشور را در باره فقرات سنگین نشان می دهد.

باگبانی بیشترین و بهترین فروش را نشان داده است. این نوع کمپوست با بیش از ۵۰ درصد مواد آلی باعث افزایش مواد مغذی خاک، افزایش ظرفیت نگهداری آب، کاهش دانسیته توده ای خاک (وزن مخصوص ظاهری)^(۳)، افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی خاک، افزایش pH خاکهای اسیدی و در نتیجه کاهش یا حذف سمیت منگنز و یا آلومنیوم می گردد.

گزارشات اندکی به اثرات سمی گیاهی متعاقب کاربرد این نوع کمپوست اشاره می کند. سمیت گیاهی که با اسیدهای چرب زنجیره کوتاه یا ترکیبات فنولیک ایجاد می گردد به کمپوستهایی نسبت داده می شود که از منابعی غیر از زباله شهری بدست آمده اند. هنگامی که این کمپوست در خاک مزرعه به کار می رود مخاطرات مربوط به نمکهای محلول آن حداقل می باشد، زیرا مقدار نمکها در این نوع کمپوست با اختلاط در لایه های شخم رقیق می شود (Mc Connell et al, 1993).

ب) کیفیت کمپوست معرفی در کشاورزی

هنگامی که کمپوست جهت کشاورزی استفاده می شود هدف نهایی تولید محیطی مناسب برای رشد گیاه است. در اینجا دو دسته پارامتر کمی و کیفی مطرح می شوند. عواملی مانند تخلخل، دانسیته توده، رطوبت، ظرفیت نگهداری آب، اندازه ذرات، pH، مواد مغذی و آلی و هدایت الکتریکی (نمکهای

جدول شماره (۱): استانداردهای فلزات سنگین کمیوست در چند کشور اروپایی (بر حسب mg/kg وزن خشک) (Gieo, 1997)

خصوص باید برای مواد خارجی نیز در کمپوست اهمیت قائل بود (Antler, 1997). شیشه، سنگ و پلاستیک در کمپوست می‌تواند باعث محدودیت فروش محصول شود (Haug, 1993). وجود فلزات سنگین در این مواد نیز بسیار مهم می‌باشد (Epstein et al, 1991; Flyhammer, 1994; Richard et al 1994).

در کمپوست MSW کنترل عوامل بیماریزا بسیار اهمیت دارد. وجود عوامل بیماریزا در کمپوست از نتایج مهم ثبیت ضعیف می‌باشد. در طی فاز اول تجزیه میکروبی، مواد سمی تولید می‌شوند که شاید به گیاه صدمه زنند. در هلند مواردی از وجود سالمونلا و در آلمان مواردی از تانیا ساگیناتا در رابطه با استفاده از چنین کمپوستهای نرسیده ای مشاهده شده است (Bertaldi, 1993). تعیین میزان ثبیت از طریق یک یا چند شاخص بدست می‌آید: میزان تخریب مواد جامد فرار، خودگرمایی، میزان جذب اکسیژن، مقدار تولید CO_2 ، تولید مواد سمی، نسبت کربن به نیتروژن، آزمایش رشد و نمو بذرها و پتانسیل احیا (Gieo, 1992).

باید به این نکته اشاره داشت که گاهی در مواد اولیه مورد استفاده برای کمپوست، ترکیبات آلی سمی وجود دارد. مثلاً شاید در زباله شهری مواد زائد خطرناک خانگی از جمله بسی فنیل پلی کلرینه (PCB) وجود داشته باشد و یا ترکیبات آلی صنعتی در لجن یافت شوند. اما در تمام این حالات مقدار این مواد سمی خیلی پایین است که بارقیق‌سازی به حداقل می‌رسد. درواقع این مواد نسبت به کل مواد خیلی کم می‌باشد (Epstein et al, 1991; Richard et al, 1994) و سازمان حفاظت از محیط زیست آمریکا، ۱۹۹۳.

مواد و روشها

با توجه به اینکه روش‌های مختلفی برای نمونه برداری، آزمایش و اندازه گیری پارامترهای مختلف در کمپوست وجود دارد ولی هنوز روش استانداردی ارائه نشده است. در این تحقیق از روش‌های نمونه برداری و آزمایش خاص کمپوست که توسط

حتی اگر استانداردهای کمپوست در اغلب کشورها تعیین و اجرا شوند، این استانداردها و برخی عوامل اساسی دیگر یکسان نیستند. برای مثال مقدار مجاز پارامترهای موردنظر مانند فلزات سنگین با هم تفاوت دارند و پختگی و ثبیت کمپوست نیز به طور کافی توضیح داده نشده‌اند. همچنین روش‌های نمونه برداری، آزمایش و اندازه گیری استاندارد نشده‌اند.

پارامترهای مطرح در کیفیت بهداشتی و زیست محیطی کمپوست ایران

با توجه به اینکه منبع اصلی تأمین مواد اولیه کارخانجات کمپوست سازی در ایران زباله‌های شهری هستند و مهمنترین و اساسی‌ترین نوع مصرف کمپوست تولیدی جهت کشاورزی به شمار می‌روند، لذا بر اساس هدف این تحقیق که بررسی مخاطرات زیست محیطی استفاده از کمپوست بود، پارامترهای زیر مشخص گشته و مورد مطالعه قرار گرفتند:

- مقدار فلزات سنگین شامل کادمیم، کرم، مس، سرب، نیکل و روی

- مقدار مواد خنثی و بی اثر شامل مواد آلی و غیرآلی
- درجه پختگی که خود تعیین کننده مسائل بهداشتی و وجود یا عدم وجود عوامل بیماریزا در کمپوست می‌باشد.

فلزات سنگین در بسیاری از مواد خانگی مثل صابون، دترجتها، وسایل آرایشی، بسته بندی، چرم و باتریها به کار می‌روند. اغلب این فلزات سنگین در زباله‌ها و لجن فاصله‌ای شهری دفع می‌شوند. مهمنترین فلزات سنگین در کمپوست عبارتند از: کادمیم، کرم، مس، سرب، نیکل و روی (Richard et al, 1994). فلزات سنگین که در کمپوست هستند می‌توانند از آن طریق وارد زنجیره غذایی شوند و سمیتی برای انسان، حیوان و گیاه به بار آورند (Haug, 1993).

از سویی توجه به مسائل بهداشتی و زیبایی نکات اصلی در محدودیت مواد خارجی و بی اثر، در کمپوست هستند که به

* پاک کننده‌ها سردیبر

باید دقت داشت که نمی توان هیچگونه وسائل و یا موادی که بتواند یکی از مواد مورد آنالیز را به نمونه انتقال دهد را برای نمونه برداری، انجام فرایندها و بسته بندی بکار برد. نمونه برداری می تواند از کمپوست دپو شده یا کمپوست مخلوط و بهم خورده صورت گیرد.

سازمان فدرال تضمین کننده کمپوست آلمان (FCQAO)^(۱) تهیه شده است استفاده گردید.

برای انجام یک نمونه برداری مرکب از چند نمونه انفرادی که کاملاً همگون شده اند استفاده می شود. حداقل تعداد نمونه های انفرادی لازم، به اندازه میانگین دانه کمپوست زباله و به مقدار موردنیاز برای ارزیابی بستگی دارد. جدول شماره دو مبنای تعیین حداقل تعداد نمونه های انفرادی می باشد.

الف) نمونه برداری به منظور بدست آوردن نمونه جهت آنالیزی صحیح، نمونه برداری باید به صورت اتفاقی انجام گیرد تا به این ترتیب از اشتباهاه غیرقابل اجتناب جلوگیری شود. جهت بررسی کیفیت کمپوست نهایی اساساً نمونه برداری فقط از محصولات آماده فروش صورت می گیرد.

جدول شماره (۲): حداقل تعداد نمونه های انفرادی بر اساس دانه و شرایط هر مجموعه تولید کمپوست (سازمان فدرال تضمین کننده کمپوست آلمان، ۱۹۹۴)

حداقل تعداد نمونه های انفرادی					اندازه دانه کمپوست یا زباله	
از کمپوستها یا زباله های دپو شده		از مواد مخلوط شده بر اساس حجم				
از محل دپو	از وسایل نقلیه	بیش از ۵۰ قن	۵۰-۱۵۰ قن	تا ۱۵۰ قن		
بیش از ۱۵۰ تن	بیش از ۵۰-۱۵۰ تن	۱۰ نمونه از هر ۵ تن	۱۰ نمونه در هر ۵ تن	۱۰ نمونه	بیشتر از ۲۰ میلیمتر	
۱۵ نمونه	۱ نمونه در هر ۱۰ تن	۱ نمونه از هر ۱۰ تن	۱ نمونه در هر ۱۰ تن	۵ نمونه	کمتر از ۲۰ میلیمتر	
۱۰ نمونه	وسیله نقلیه					

چهارم تا یک سوم مواد انجام شد. مخلوط کردن و همزدن آنقدر ادامه پیدا کرد که حجم نهایی موردنیاز باقی ماند. برای اینکه از تبخیر رطوبت نمونه جلوگیری شود نمونه به یک پلاستیک سربسته انتقال یافت. (سازمان فدرال تضمین کننده کمپوست آلمان، ۱۹۹۴).

از آنجایی که هدف این تحقیق بررسی مخاطرات ناشی از مصرف کود کمپوست بود، لذا از کمپوست آماده فروش سه کارخانه فعال ایران (اصفهان، تهران و مشهد) به روش نمونه برداری مرکب از کمپوست دپو شده نمونه برداری شد.

نمونه برداریها از کارخانجات کمپوست اصفهان، تهران و مشهد در دو فصل پائیز و زمستان صورت گرفتند. با توجه به تفاوت‌های نحوه فعالیت این کارخانجات، نمونه های متفاوتی تهیه

حداقل حجم یک نمونه انفرادی بایستی ۵ لیتر برای دانه به قطر بیشتر از ۲۰ میلیمتر و ۳ لیتر برای دانه به قطر کمتر از ۲۰ میلیمتر باشد.

برای انجام نمونه برداری هر یک از نمونه ها روی یک سفره پلاستیکی تمیز ($80 \times 150 \text{ cm}$) ریخته شد. با بلند کردن دو انتهای پلاستیک به صورت یکی پس از دیگری، کمپوست در جهت دو انتهای دیگری لوله شده و همزمان مخلوط گردید. دقت شد که کمپوست لوله گشته و به صورت حرکت دورانی حرکت کند نه اینکه روی پلاستیک سربخورد، چرا که در غیر اینصورت خوب مخلوط نمی شود. بعد از تقریباً سه تا چهار بار عملیات اختلاط، حدود یک چهارم تا یک سوم مواد بهم فشرده شده و جمع گشتند. کاهش نمونه مرکب از طریق دور ریختن یک

جهت اندازه گیری مقدار کل فلزات سنگین شامل سرب، کادمیم، کرم، مس، نیکل و روی کمپوست، مواد خام و سرند نشده در 150°C خشک شده و حداقل 20 gr از ماده خشک با یک خرد کن مناسب تا کمتر از 25 mm / ۰ خرد شدند و با تیزاب سلطانی (۳ بخش اسید هیدروکلریک + ۱ بخش اسید نیتریک) تحت واکنش قرار گرفتند. در انتها تعیین هر یک از فلزات سنگین با استفاده از دستگاه جذب اتمی و مجموعه ای از محلولهای استاندارد انجام شد.

در تعیین میزان مواد خارجی و بی اثر و سنگ موجود در کمپوست به طریق زیر عمل شد.

برای کمپوست دانه ریز و نرم ($0-10\text{ mm}$) به یک لیتر، برای کمپوست دانه متوسط ($5-2\text{ mm}$) به دو لیتر و برای کمپوست دانه درشت به سه لیتر نمونه خشک شده نیاز بود. نمونه خشک وزن شده و سپس با یک سرند 5 میلیمتری طبقه بندی شد. بخش زیر سرند از یک سرند 2 میلیمتری نیز عبور داده شد. اجزاء سرند شده کوچکتر از 2 میلیمتر دور ریخته شد (چون تنها مواد خارجی با اندازه بزرگتر از 2 میلیمتر به درجه مؤثر ناخالصی عینی کمپوست مربوط می شود). اجزاء بزرگتر از 5 mm و سنگها توزین گشتند. این مخلوط بر روی یک سطح صاف پراکنده شد و قسمتهای $2-5\text{ میلیمتری}$ سرند نیز به آن اضافه گشته و دوباره توزین شدند. سپس با استفاده از دو فرمول زیر میزان مواد خارجی و میزان سنگ محاسبه گردید.

$$FS = \left[M_{\text{fr}} > 2\text{ mm} \right] / P_{\text{tot}} \times 100$$

$$ST = \left[M_{\text{fr}} > 2\text{ mm} \right] / P_{\text{tot}} \times 100$$

$FS = \text{میزان ماده خارجی} (\%) \text{ نمونه خشک}$

$M_{\text{fr}} > 2\text{ mm} = \text{ماده خارجی بزرگتر از } 2\text{ mm}$ (gr)

$P_{\text{tot}} = \text{جرم کلی نمونه آزمایش شده قبل از سرند کردن}$ (gr)

$ST = \text{میزان سنگ} (\%) \text{ نمونه خشک}$

$M_{\text{fr}} > 5\text{ mm} = \text{سنگهای بزرگتر از } 5\text{ mm}$ (gr)

شد که در اینجا به تفکیک به آنها اشاره می شود.

(الف) کمپوست تهران: این نمونه ها از کارخانه صالح آباد و کارخانه کوچک برداشت شدند. این دو کارخانه از روش ویندرو جهت عملیات تخمیر استفاده می کنند. در کمپوست کارخانه صالح آباد زمان ماند 3 ماه طی شده بود . این کارخانه در زمستان به علت فروش کم عملاً غیرفعال بود و تولید کود در مرحله کمپوست درشت متوقف شده و در همان سالنهای تخمیر نگهداری می شدند. در زمستان معمولاً عملیات تولید کمپوست در کارخانه کوچک صورت می گیرد. این کارخانه که سیار می باشد از روشی کاملاً مشابه کارخانه صالح آباد استفاده می کند و دو نوع کود تولید می کند:

کمپوست با اندازه ذرات $3-20\text{ میلیمتر}$ و کمپوست با اندازه ذرات کمتر از 4 میلیمتر $80\text{ درصد کود تولیدی از نوع اول و }20\text{ درصد از نوع دوم می باشد. مراحل تولید این کودها کاملاً مشابه است و کمپوست ریز تنها یک مرحله سرند اضافی را طی می کند، که فقط از نظر میزان مواد خارجی و اندازه ذرات با هم تفاوت دارند.$

(ب) کمپوست اصفهان: در کارخانه اصفهان کمپوست به دلیل تقاضای زیاد مستقیماً بعد از مرحله تخمیر اولیه به صورت کمپوست درشت به کشاورزان فروخته می شود. در این کارخانه کمپوست نرم نیز تولید می شود که به سازمانها و شهیداریها فروخته می شود. نمونه های اصفهان مربوط به دو وضعیت کمپوست انتهای مرحله آماده سازی (قبل از ورود به مرحله تخمیر) و کمپوست درشت آماده فروش بود.

(ج) کمپوست مشهد: نمونه های کمپوست مشهد از کمپوست آماده فروش برداشت شدند. این نمونه ها کلیه مراحل آماده سازی، تخمیر اولیه و ثانویه را طی کرده بودند.

ب) آزمایشات

مقادیر فلزات سنگین، مواد خنثی و بی اثر و درجه پختگی بر اساس روشهای خاص کمپوست سازمان فدرال تضمین کننده کمپوست آلمان (۱۹۹۴) اندازه گیری شد.

- کمپوست کارخانه کوچک درجه پختگی IV داشته و در مرحله «رسیده» بوده و از استاندارد EPA ۵۰۳ تعیت می‌کند. در نمونه‌های کمپوست اصفهان نمونه قبل از مرحله تخمیر اولیه درجه پختگی III و نمونه بعد از مرحله تخمیر اولیه (آماده فروش) درجه پختگی IV دارد. بدین معنا که بدون طی مرحله تخمیر ثانویه یا زمان ماند به درجه پختگی استاندارد رسیده است.
۳. کمپوست کارخانه صالح آباد با ۶۵٪ درصد مواد خارجی بیشترین مواد خارجی را در بین تمام نمونه‌ها دارد. نمونه کارخانه کمپوست مشهد نیز با میانگین ۲۹٪ درصد عملاً فاقد مواد خارجی بوده و کمترین مواد خارجی را دارا می‌باشد. با توجه به استاندارد کمپوست اونتاریو کانادا که کمتر از ۲٪ درصد وزن خشک است، در واقع مواد خارجی کلیه کمپوستها از استاندارد تعیت می‌کند.
۴. میزان سنگ نمونه کارخانه کوچک تهران با کمتر از ۱٪ درصد سنگ کمترین و نمونه کارخانه صالح آباد تهران با ۶٪ درصد بیشترین می‌باشد. بدین ترتیب سنگ کلیه نمونه‌ها از استاندارد (۵٪ درصد) به مراتب کمتر بوده و اصولاً نمونه‌ها همگی فاقد سنگ هستند.
۵. در کلیه نمونه‌ها مقادیر کادمیم بیش از تمامی استانداردها (۱-۳ mg/kg) می‌باشد و از مقادیر ۴/۵۴ mg/kg در کارخانه کوچک تهران تا ۵/۸ mg/kg در کمپوست اصفهان (قبل از مرحله تخمیر) نوسان دارد.
۶. مقادیر استاندارد کرم از ۵۰ mg/kg الی ۱۵۰ mg/kg می‌باشد. کمترین مقدار کرم در نمونه کارخانه کوچک تهران (۱۴۷ mg/kg) و بیشترین آن در کارخانه کمپوست صالح آباد (۲۷۰ mg/kg) است. لذا بجز کارخانه کوچک که از استاندارد سوئیس تا حدی کمتر است مقادیر کرم در بقیه نمونه‌های کمپوست همگی بیش از استاندارد است (۳-۴٪ برابر استاندارد هلند و کانادا و یا ۲-۲/۵ برابر استاندارد آلمان و فرانسه).
۷. در بین نمونه‌های کمپوست کارخانجات ایران کارخانه

همانطور که قبلاً اشاره شد در تعیین درجه پختگی روشهای متعددی وجود دارد، اما روش استاندارد شده خودگرمایی ظرف دوار^(۵) متداول‌ترین و معتبرترین روش شناخته شده می‌باشد. این روش استاندارد رسمی برای «رسیدگی» توسط دپارتمان محیط زیست آلمان در سال ۱۹۸۴ تعیین شد. آزمایش خودگرمایی یک آزمایش نسبی است که به چگونگی اندازه گیری آن بستگی دارد و عواملی مانند اندازه ظرف، میزان تخلخل و رطوبت از اهمیت بربور دارند. اساس این روش مبتنی بر ثبت دقیق بالاترین درجه حرارت بدست آمده پس از چند روز قرار دادن کمپوست در ظرف است. تفسیر نتایج بر اساس تقسیم بندی در ۵ گروه با اختلافهای درجه حرارتی ۱۰°C، ۳۰-۴۰°C، ۵۰°C و ۱۰-۲۰°C، ۲۰-۳۰°C و ۱۰-۲۰°C هستند (سازمان فدرال تضمین کننده کمپوست آلمان، ۱۹۹۴). حذف عوامل بیماریزا بر اساس استانداردهای EPA ۵۰۳ هنگامی مؤثر می‌باشد که کمپوست به گروه IV رسیده باشد (Brinton et al, 1995).

نتایج

مشخصات و نتایج آزمایشات به صورت جداول (۳ و ۴) و نمودارهای (۱ و ۲) ارائه شده اند که با بررسی آنها می‌توان به موارد زیر اشاره داشت (لازم به ذکر است که استانداردها از بین استانداردهای گوناگون با توجه به نوع کمپوست ایران و اهداف این طرح انتخاب شده اند).

۱. رنگ و بوی کمپوست رابطه مستقیم با درجه پختگی کمپوست دارد به طوریکه رنگ روش و بوی بد کمپوست مربوط به نمونه‌هایی است که درجه پختگی III دارند.
۲. نمونه کارخانه کمپوست مشهد از درجه پختگی V برخوردار بوده و کاملاً مراحل تخمیر را طی کرده و در مرحله کامل می‌باشد. کمپوست صالح آباد از درجه پختگی III برخوردار بوده یعنی هنوز «فعال» می‌باشد و به استاندارد مربوطه که دلالت بر حذف عوامل بیماریزا دارد نرسیده است. ولیکن

۹. مقادیر سرب نمونه های کمپوست کارخانه کوچک (140 mg/kg) و کمپوست مرحله قبل از تخمیر اصفهان (373 mg/kg) کمترین و بیشترین مقادیر را دارا می باشد. به طور کلی به جز کمپوست کارخانه کوچک و صالح آباد در کلیه موارد مقدار سرب نمونه های بیش از استانداردهای موردنظر (250 mg/kg) هستند.

۱۰. نمونه های کمپوست نسبت به استانداردهای روی ($500-2000\text{ mg/kg}$) از مقادیر خیلی بیشتری برخوردار هستند. کمترین مقدار روی در نمونه های 714 mg/kg (کارخانه کوچک) است که در کمپوست آماده فروش اصفهان به 1100 mg/kg می رسد.

کوچک تهران ($51/78\text{ mg/kg}$) و کارخانه کمپوست مشهد (میانگین $80/5\text{ mg/kg}$) حداقل و حداکثر مقادیر نیکل را دارا می باشد. مقادیر نیکل کمپوست کارخانجات صالح آباد و مشهد هردو از کلیه استانداردها ($20-60\text{ mg/kg}$) تجاوز می کنند.

۸. مقادیر مس نمونه های کمپوست و استانداردها تفاوت زیادی دارند. مقادیر استاندارد مس از 60 mg/kg الی 150 mg/kg می باشد. لیکن مقادیر مس نمونه های کمپوست از 455 mg/kg (کمپوست مشهد) تا $817/5\text{ mg/kg}$ (کمپوست تهران) متغیر هستند. با مقایسه نمونه های کمپوست با استاندارد آلمان که 100 mg/kg می باشد تفاوتی حدود $4/5-8$ برابر مشاهده می شود.

جدول شماره (۳): مشخصات نمونه های برواشت شده از کارخانه های کمپوست ایران

نام کارخانه	نوع نمونه	درجه پختگی	مواد خارجی و پسماند (درصد)	مقدار سنگ (mm) (درصد)	مدت تخمیر تا تابیه (زمان ماند)	رنگ	بو	میزان تولید (تن در روز)	قیمت (ریال هر کیلو)	اندازه ذرات (میلیمتر)
کمپوست مشهد*	کمپوست صالح آباد	۳	۰/۶۵	۰/۰۶	۳ ماه	قهوه ای روشن	بسیار بدبو	۲۰۰	۵۵	> ۲۰
کمپوست تهران	کمپوست کارخانه کوچک	۴	۰/۳۰	۰/۰۹	۲ ماه	قهوه ای خیلی تیره	بدون بو	۴۰	۵۵	< ۱۰
کمپوست اصفهان	کمپوست قبل از فرآیند تخمیر	۳	۰/۶۱	۰/۰۳	بدون زمان ماند	دارای بوی بد	۲۰۰-۲۵۰	۶۰	۶۰	> ۲۰
کمپوست اصفهان	کمپوست آماده فروش	۴	۰/۵۶	۰/۰۱	بدون زمان ماند	دارای بو تیره	۲۰۰-۲۵۰	۶۰	۶۰	> ۲۰
کمپوست مشهد*	کمپوست آماده فروش	۵	۰/۲۹	۰/۰۲	۳ ماه	قهوه ای خیلی تیره	بدون بو	۶۰	۶۵	> ۱۰

* کارخانه کمپوست تهران شامل دو بخش قبال می باشد: کارخانه کمپوست صالح آباد و کارخانه کوچک.

جدول شماره (۴): مقادیر فلزات سنگین در نمونه های برواشت شده از کارخانه های کمپوست ایران (میلیگرم بر کیلوگرم ماده خشک)

کارخانه	نوع نمونه	Zn	Pb	Cu	Ni	Cr	Cd
کمپوست	کمپوست آماده فروش صالح آباد	۸۵۷/۰	۱۶۶/۰	۲۸۹/۰	۷۱/۲	۲۷۰/۰	۴/۹۴
تهران	کمپوست آماده فروش کارخانه کوچک	۷۱۴/۰	۱۴۰/۰	۴۵۵/۰	۵۱/۷۸	۱۴۵/۰	۴/۵۴
کمپوست	کمپوست قبل از مرحله تخمیر	۱۰۷۸/۰	۳۷۳/۰	۵۶۰/۰	۵۳/۰۲	۲۲۶/۰	۵/۸
اصفهان	کمپوست آماده فروش	۱۱۰/۰	۳۲۷/۰	۶۰۹/۰	۵۸/۰	۲۱۲/۰	۵/۶۲
کمپوست	کمپوست آماده فروش	۱۰۱۵/۰	۴۰۲/۰	۸۶۵/۰	۸۹/۰	۴۸۲/۰	۵/۱۴
مشهد	کمپوست آماده فروش	۸۲۸/۰	۲۱۱/۰	۷۷/۰	۷۷/۰	۲۲۲/۰	۴/۹۸

آلینده‌های قابل رؤیت در کمپوست نهایی است. کمترین مقدار فلزات سنگین همیشه از جداسازی مواد قابل کمپوست در منبع حاصل می‌شود. اما هنگامی که آلینده‌ها با مواد قابل کمپوست مخلوط می‌شوند بازیابی آنها به شدت مشکل می‌گردد. با توجه به اینکه مراحل جداسازی در منبع در هیچیک از زباله‌های مورد استفاده صورت نمی‌گیرد، لذا اهمیت این روش به عنوان یکی از مؤثرترین راه حل‌های کاهش فلزات سنگین در کمپوست نهایی روشن می‌شود و حذف مواد اصلی حاوی فلزات سنگین از زباله‌های اولیه مورد مصرف در تولید کمپوست می‌تواند مقادیر آنها را به طور قابل توجهی کاهش دهد.

یادداشتها

1. Municipal Solid Wastes
2. Bulk Density
3. Polychlorinated Biphenyl
4. Federal Compost Quality Assurance Organization
5. Dewar

منابع مورد استفاده

- کلباسی، محمود. ۱۳۷۶. وضعیت بحرانی مواد آلی در خاکهای ایران و نقش کود کمپوست و بازیافت در آن. سמינار سراسری بازیافت و تبدیل مواد زائد جامد، اصفهان.
- فخیمی و کیلی، علی. ۱۳۷۸. ارزیابی و مقایسه کیفیت کمپوست تولیدی به روش هوایی و نیمه هوایی به منظور انتخاب تکنولوژی مناسب. پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی محیط زیست، دانشکده محیط زیست دانشگاه تهران.
- ملکوتی، محمدجعفر. ۱۳۷۷. دست آوردهای مؤسسه تحقیقات خاک و آب در مورد ساخت کود در داخل کشور. مؤسسه تحقیقات خاک و آب.
- Alexander, R.A. 1994. Standards and guidelines for compost use". Biocycle: 37-40, Dec.

بحث و نتیجه گیری

مواد خارجی و بی اثر و مقادیر سنگ کلیه نمونه‌های کمپوست کمتر از مقادیر استاندارد بوده و این نمونه‌ها عملأً فاقد سنگ و مواد خارجی و بی اثر هستند و یا مقدار این مواد کم می‌باشد.

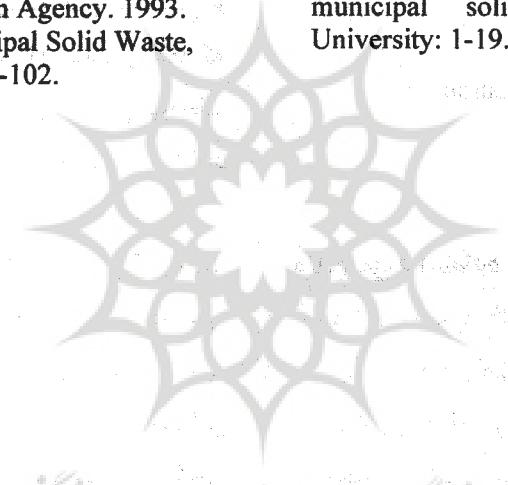
همانطور که اشاره شد یکی از مهمترین پارامترها در بررسی اثرات زیست محیطی استفاده از کودهای کمپوست، میزان درجه پختگی آنها می‌باشد.

کمپوست مشهد با درجه پختگی ۷ بهترین کمپوست از لحاظ حذف عوامل بیماریزا است. کمپوست کارخانه کوچک تهران و کمپوست آماده فروش اصفهان نیز با درجه پختگی ۷ IV از استاندارد تبعیت می‌کنند. لیکن کمپوست صالح آباد با درجه پختگی III نیاز به تخمیر بیشتر دارد. مقایسه کمپوست قبل از مرحله تخمیر اصفهان با نمونه آماده فروش آن نشان می‌دهد که طی مرحله تخمیر اولیه توائیت کمپوست را به پختگی موردنظر برسانند و در صورتی که تخمیر ثانویه نیز صورت گیرد کاملاً رسیده می‌شود و احتمالاً به درجه پختگی ۷ هم می‌رسد.

با مقایسه مقادیر فلزات سنگین در نمونه‌های کمپوست مشاهده می‌شود که کمپوست کارخانه کوچک تهران کمترین مقادیر فلزات سنگین را دارا می‌باشد و فلزات کرم، نیکل و سرب آن در حدود استاندارد و یا کمتر است ولیکن فلزات سنگین کمپوست کارخانجات دیگر از مقادیر استاندارد بیشتر بوده و گاهی تفاوت تا چند برابر با بعضی استانداردها دارند.

به این ترتیب به جز کمپوست کارخانه صالح آباد که نیاز به تخمیر بیشتر جهت حذف عوامل بیماریزا دارد، مشکل عدمه مربوط به مقادیر فلزات سنگین در محصول تولیدی است که سبب کیفیت نامطلوب آن جهت مصرف در کشاورزی می‌شود. به طور کلی در مدیریت مواد زائد جامد و عملیات کمپوست باید به تأثیر عوامل مختلف در کاهش مقادیر آلینده‌ها توجه شود. کیفیت مواد ورودی به عنوان عامل اصلی تعیین کننده کیفیت کمپوست تولیدی می‌باشد و چگونگی جداسازی اهمیت زیادی دارد. جداسازی در منبع کلید کاهش فلزات سنگین و دیگر

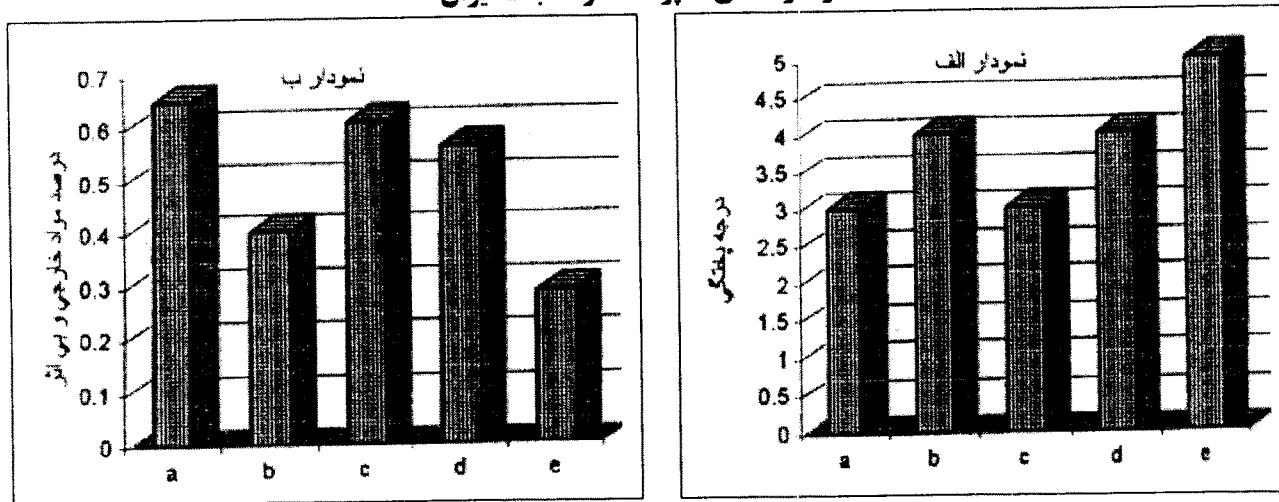
- Gieo, G. 1992. Regulating compost quality in Ontario. *Biocycle*: 60-61, Feb.
- Gieo, G. 1997. Developing compost standards in Europe. *Biocycle*: 82-83, Oct.
- Haug, R.T. 1993. *The Practical Handbook of Compost Engineering*, Lewis.
- Hegberg, B. A. et al. 1991. Setting standards for yard waste compost. *Biocycle*: 58-61, Feb.
- Mc Connell, D.B. et al. 1993. Compost application improves soil properties. *Biocycle*: 61-63, April.
- Richard, T.I. 1994. et al. What materials should be composted?. *Biocycle*: 63-68, Sep.
- U.S. Environmental Protection Agency. 1993. *Composting Yard and Municipal Solid Waste*, Technomic Publishing Co.: 98-102.
- Antler, S. 1997. Canadian compost standards. *Biocycle*: 94, April.
- Bertaldi, M. 1993. MSW Composting challenges in Europe. *Biocycle*: 75-76, Oct.
- Brinton, W.F. 1995. et al. Standardized test for evaluation of compost selfheating. *Biocycle*: 64-69, Nov.
- Epstein, E. et al. 1991. Compost products and their uses. *Solid Waste and Power*: 44-52, August.
- Federal Compost Quality Assurance Organization (FCQAO). 1994. *Methods Book for the Analysis of Compost*, Nov.
- Flyhammer, P. 1994. Heavy metals in municipal solid waste deposits, Lund University: 1-19.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پستال جامع علوم انسانی

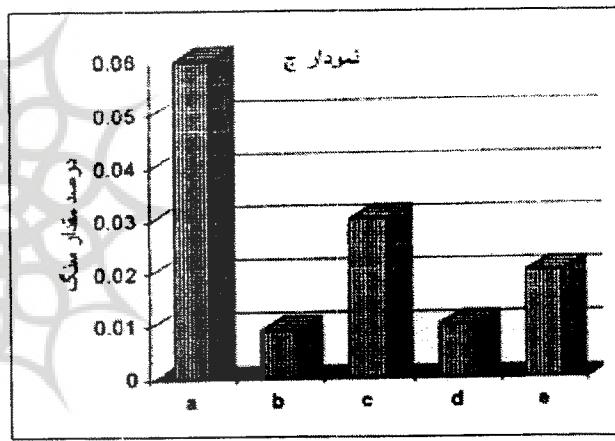
نمودار شماره (۱): (الف) درجه پختگی، (ب) مقدار مواد خارجی و بی اثر، (ج) مقدار سنگ ($>5\text{ mm}$)

در نمونه های کمپوست کارخانجات ایران

نکته:

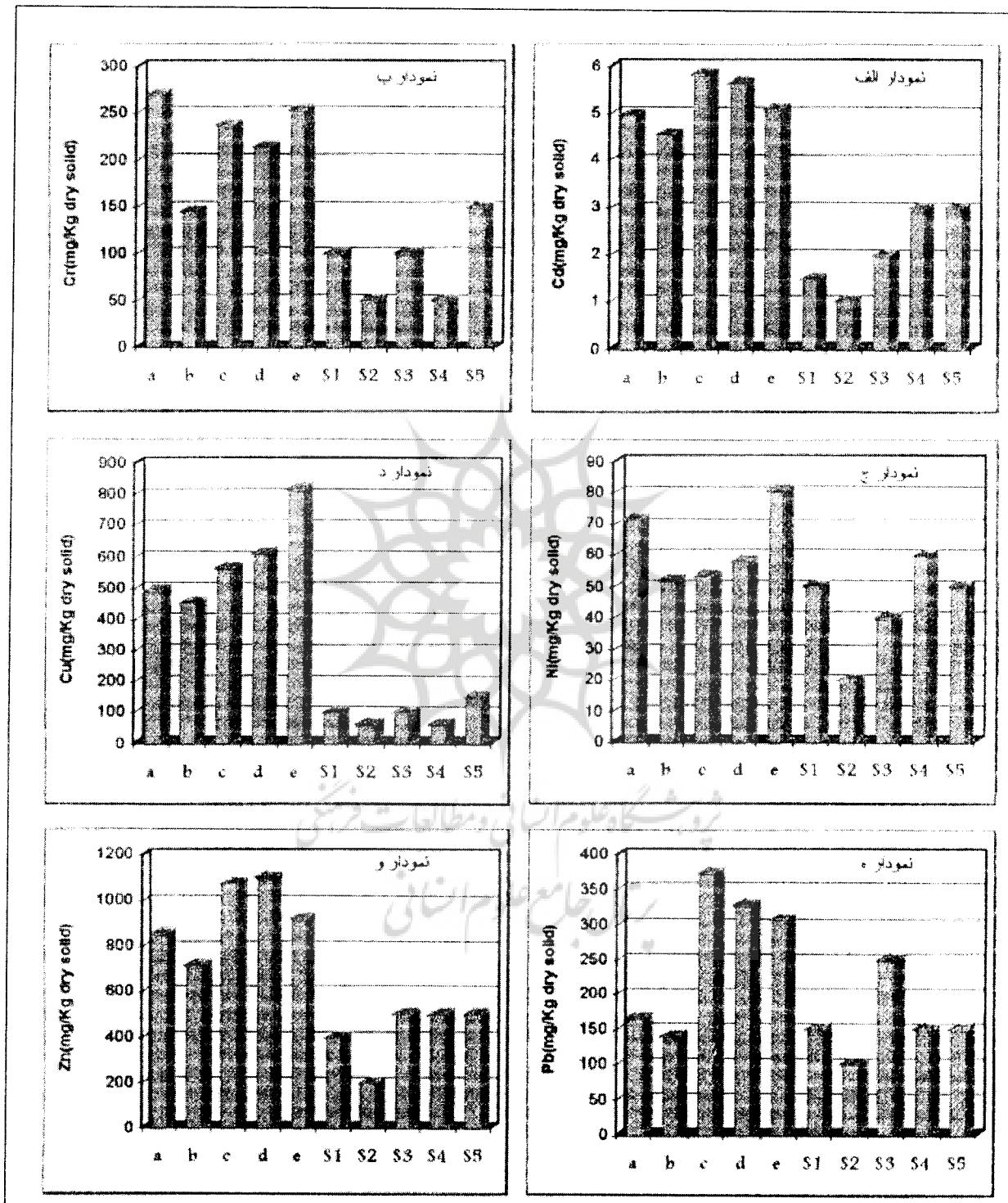
۱. کمپوست با درجه پختگی ۲ و ۳ به عنوان کمپوست تازه یا فعال محسوب می گردد. کمپوست با درجه پختگی ۴ و ۵ به عنوان کمپوست رسیده یا کامل محسوب می گردد.
۲. کمپوست دارای مواد خارجی کمتر از ۱٪ نمونه خشک: فقدان ماده خارجی کمپوست دارای مواد خارجی کمتر از ۵٪ نمونه خشک: عالملاً فقدان ماده خارجی کمپوست دارای مواد خارجی بیشتر از ۵٪ نمونه خشک: دارای مقادیری ماده خارجی کمپوست دارای مواد خارجی بیشتر از ۲٪ نمونه خشک: دارای مقدار قابل ملاحظه ماده خارجی کمپوست دارای سنگ کمتر از ۵٪ نمونه خشک: دارای سنگ کم کمپوست دارای سنگ بیشتر از ۵٪ نمونه خشک: دارای سنگ قابل ملاحظه.

- (a) کمپوست صالح آباد (b) کمپوست کارخانه کوچک تهران
 (c) کمپوست اصفهان قبل از تخمیر (d) کمپوست نهایی اصفهان
 (e) کمپوست مشهد

پرستال جامع علوم انسانی

**نمودار شماره (۲)؛ مقادیر فلزات سنگین در نمونه‌های کمپوست کارخانجات ایران
الف) کادمیم، ب) کرم، ج) مس، د) سرب، و) روی**

(a) کمپوست صالح آباد، (b) کمپوست کارخانه کوچک تهران، (c) کمپوست اصفهان قبل از تخمیر، (d) کمپوست نهایی اصفهان و (e) کمپوست مشهد استاندارد هولند، (S3) استاندارد فرانسه (با توجه به جداسازی دو منبع)، (S4) استاندارد اونتاریو کانادا و (S5) استاندارد سوئیس